

ikke til dér, og faktisk var det slet ikke et forslag, regeringen stod inde for, kunne vi forstå.

Når nu regeringen har tænkt sig grundigt om, er det Konservative Folkeparti parat til forhandling og forhåbentlig forlig; men Det Konservative Folkeparti har adskillige krav og ønsker til det kommende år som en helhed. For det første kan vi ikke acceptere, at regeringen med nærmest søvngængeragtig sikkerhed vil lægge nye skatter og afgifter på 2,5 mia. kr. på danske virksomheder. Konkurrenceevnen er under voldsomt pres, og alligevel fremturer regeringen. Skatteministerens opførsel over for erhvervslivet svarer til, at man kaster en 50 kg tung sæk i favnen på en 100 meter-løber og siger: Værsgo, indhent de andre!

De høje personskatter lægger ustandselig et voldsomt pres på de danske lønninger. I andet kvartal i år steg lønnen 4,4 pct. Det er markant højere end i udlandet, som holder sig omkring de 2,5 pct. Og så længe skattetrykket presser på, vil virksomhederne ustandselig være i risiko for at tabe markeder. Det Konservative Folkeparti vil en anden vej. Vi vil lette skatte- og afgiftstrykket, både for virksomhederne og for danskerne i øvrigt. Det er ikke nogen naturlov, at det offentlige skal sætte sig på mere end den ene krone, hver gang samfundet bliver 2 kr. rigere. Det sagde vi, da vi fremlagde vores bud på næste års finanslov, og det siger vi også i dag.

Lad mig samtidig nævne, at vi heller ikke kan acceptere regeringens nye skatteskrue, der går under det tilforladelige navn »brugerbetaling«. Ifølge statsministeren skal de ældre nu til at betale for rengøringen i hjemmehjælpen, og statsministeren afviser samtidig skattelettelser. De Konservatives svar er klingende klart: Nej! Ideen er blot et nyt vrid på skatteskruen, denne gang på pensionisternes regning. Det går især ud over de mennesker, der har gjort det fornuftige, nemlig at spare op.

For det andet: Det Konservative Folkeparti har ganske klare krav, hvis vi skal lægge stemmer til et forlig om politiet. Vi indgår ikke noget forlig, uden at der kommer penge på bordet. Vi vil have flere politifolk på gaden. Jeg må minde om vores finanslovsoplæg: uændrede udgifter plus 200 mand om året i 3 år, i alt 600 mand. I dag må vi nok desværre konstatere, at mange af de gode forsøg med nærpolitiet er tæt på at løbe ud i sandet forskellige steder. Der mangler simpelt hen mandskab, og det skal vi have stoppet.

For det tredje: Det Konservative Folkeparti ønsker en kraftig indsats i kræftbehandlingen på landets sygehuse i de kommende finanslovsforhandlinger. Jeg kan forstå på regeringens udmeldinger, at et såkaldt folkesundhedsprogram spiller en vigtig rolle i det socialdemokratiske tankesæt. Det gør forbud mod tobaksreklamer, forbud mod rygning i skoler, børnehaver og på hospitaler også, og forbud mod Coca-Cola-automater i skolerne synes også at være et helt centralt bud på, hvordan regeringen mener, at danskerne kan holde sig sunde og raske. Jeg skal ikke spille tid på denne regn af forbud og begrænsninger og det tankesæt, der ligger bag.

Det Konservative Folkeparti mener, at der skal afsættes flere penge til sygehusene. Der skal være garanti for hurtig behandling af alle livstruende sygdomme. Det foreslog vi sidste år, hvor vi kom et godt stykke hen ad vejen. Det foreslår vi igen i år, og vi ønsker at tage endnu et skridt i den retning.

Vi kan heller ikke tåle at leve i et samfund, hvor alt for mange kræftpatienter klarer sig for dårligt i forhold til, hvordan de kunne have klaret sig, hvis de have boet på den anden side af Øresund. Vi skal f.eks. have flere scannere, der kan diagnosticere kræft på et tidligere tidspunkt. Jo tidligere det sker, jo bedre er udsigterne for patienterne; men det sker for sjældent og for tit for sent i Danmark, og forklaringen er enkel: Vi har alt for få scannere. I Sverige har de næsten dobbelt så mange og i USA fire gange så mange pr. indbygger. Man fristes næsten til at citere statsministeren: Kunne vi ikke gøre det lidt bedre?

For det fjerde: Det Konservative Folkeparti vil benytte folketingssamlingen til at arbejde for et højere niveau i vore uddannelser. Børn og unge har kun én chance for en god skolegang. Med dumpekarakterer i internationale sammenligninger er der egentlig nok at tage fat på, og på de videregående uddannelser mangler der fortsat penge til at højne kvaliteten. Det Konservative Folkeparti foreslår, at der allerede næste år bruges ½ mia. kr. ekstra på de videregående uddannelser. Pengene kan rigeligt spares i voksen- og efteruddannelsesområdet, hvis regeringen har modet.

For det femte: Det Konservative Folkeparti går gerne i dialog med de øvrige partier om en forbedring af aktiveringsindsatsen for de ledige. Jeg siger og mener: forbedring af aktiveringen.

Nu begynder vi at se resultatet af de seneste års opstramninger af arbejdsmarkedspolitikken.